

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžo/165/2015
Identifikačné číslo spisu: 7014201414
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Milan Morava
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:7014201414.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Petry Príbelskej, PhD., v právnej veci žalobcu: X. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom T., právne zastúpený: JUDr. Ján Kizivat, advokát so sídlom ul. kpt. Nálepku č. 8, 071 01 Michalovce, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Komenského 52, 041 26 Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OOP1-2014/033409/VAN zo dňa 22. septembra 2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/149/2014-75 zo dňa 28. mája 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 6S/149/2014-75 zo dňa 28. mája 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom zo dňa 28. mája 2015, č.k. 6S/149/2014-75 podľa § 250j ods. 1 O.s.p. žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OOP1-2014/033409/VAN zo dňa 22.09.2014 zamietol a žalobcovi náhradu trov konania s poukazom na § 250k ods. 1 O.s.p. nepriznal.

2. Rozhodnutím č. OU-KE-OOP1-2014/033409/VAN zo dňa 22.09.2014 žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného úradu Michalovce, odboru všeobecnej vnútornej správy, č. OU-OVVS-MI-2013/005093 zo dňa 14.05.2014, ktorým žalobcu uznal vinného zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch , ktorého sa mal dopustiť tým, že dňa 14.02.2014 v čase okolo 7.00 hod. kliešťami preštilkol na vstupnej bráne do areálu bývalého poľnohospodárskeho družstva v obci Vojnatina visiaci zámok a tak umožnil vstup na pozemok dvom traktorom a kamiónu, čím úmyselne poškodením cudzej veci vo vlastníctve J. R. spôsobil škodu na jeho majetku vo výške 5,- €. Za uvedený priestupok bola žalobcovi podľa § 11 ods. 1 písm. b/ v spojení s § 50 ods. 2 zákona o priestupkoch uložená pokuta vo výške 10,- € a podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť štátu trovy konania spojené s prejednáváním

priestupku vo výške 16,- €.

3. Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že v priestupkovom konaní, predmetom ktorého je zisťovanie priestupku a uloženie sankcie zaň, je podstatné, či účastník správneho konania, ktorý sa mal dopustiť porušenia zákona, priestupok spáchal s tým, že postačuje aj zavinenie z nedbanlivosti a podmienky, za ktorých došlo k spáchaniu priestupku a následky s ním spojené môžu mať vplyv len na výšku sankcie, ktorú zákon predpokladá za spáchanie priestupku. Poukázal na ustanovenie § 50 zákona o priestupkoch, ktoré vymedzuje zákonné podmienky spáchania priestupku proti majetku tak, že priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením vecí z takého majetku alebo sa o takéto konanie pokúsi. Zároveň uviedol, že v zmysle § 2 ods. 1 a § 3 zákona o priestupkoch je priestupkom zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v zákone o priestupkoch alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin, pričom na zodpovednosť za priestupok stačí zavinenie z nedbanlivosti, ak zákon výslovne neustanoví, že je potrebné úmyselné zavinenie. V súvislosti s úlohou správneho súdu pri preskúmaní rozhodnutia žalovaného je potrebné skúmať, či správne orgány vecne príslušné na konanie zistili skutkový stav v dostatočnom rozsahu, či konali v súčinnosti s účastníkom konania, či ich rozhodnutie bolo vydané v súlade s právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom prepísané náležitosti. Správny súd tak preskúmava hmotnoprávne ako aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, pričom v zmysle § 250i ods. 3 O.s.p. skúma aj to, či procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

4. Z administratívneho spisu mal krajský súd za preukázané, že žalobca vo svojej výpovedi pred správnym orgánom uviedol, že vlastní halu v areáli bývalého poľnohospodárskeho družstva v obci Vojnatina, pričom dňa 14.02.2014 mu kamiónom doviezli hnojivo, ktoré si v uvedenej hale chcel uskladniť, pričom v čase okolo 7.00 hod. prišiel za strážnikom objektu D. R., aby mu odomkol bránu a umožnil vstup do objektu. Menovaný mu uviedol, že má zákaz od J. R. vpustiť do areálu vozidlá, o ktorých nevie. Žalobca tvrdil, že hnojivo potreboval uskladniť, preto kliešťami preštil kol visiaci zámok na reťazi a tak umožnil vstup vozidla s hnojivom do objektu. Bol ochotný J. R. za poškodený visiaci zámok uhradiť sumu 5,- € a rešpektuje aj skutočnosť, že J. R. nechá celú záležitosť prešetriť súdom. J. R. pred správnym orgánom uviedol, že dňa 14.02.2014 v čase okolo 7.00 hod. mu žalobca preštil kol visiaci zámok na vchodovej bráne, pričom mu vznikla škoda 5,- € za poškodený zámok, ale vstupom kamiónu do hospodárskeho dvora v obci Vojnatina mu žalobca poškodil aj cestu, ktorú musel dať do pôvodného stavu, pričom spoločnosť EUROVIA, s.r.o., Michalovce mu za opravu vyfakturovala sumu 432,- €, z čoho vyplýva, že konaním žalobcu mu bola spôsobená škoda vo výške 432,- €. Uvedené skutočnosti mal krajský súd za preukázané aj výpoveďami svedkov D. R. a J. T..

5. Krajský súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalobcu o nezákonnom konaní J. R., ktorý mu mal znemožniť vstúpiť do objektu na nehnuteľnosti vo vlastníctve jeho manželky, nakoľko žalobca nemá k predmetným nehnuteľnostiam žiadny právny vzťah, tento má len jeho manželka F. X.. Súd sa taktiež nestotožnil ani s tvrdením žalobcu o splnení podmienok konania v krajnej núdzi, keďže nešlo o nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chráneného zákonom, nakoľko žalobca mohol ním tvrdené nebezpečenstvo odstrániť inak ako preštil knutím zámku. V súvislosti s uznesením Okresného súdu Michalovce č.k. 19C/63/2014-67 zo dňa 16.04.2014, ktorým bola spoločnosť PEMAGRO, s.r.o. (v ktorej je J. R. konateľom) uložená povinnosť zdržať sa konania, ktorým by dochádzalo k obmedzovaniu prístupu k vyššie uvedeným nehnuteľnostiam uviedol, že predbežné opatrenie bolo vydané vo veci manželky žalobcu a preto aj túto námietku vyhodnotil ako neopodstatnenú. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel krajský súd k záveru, že v správnom konaní bolo dostatočne preukázané, že žalobca sa dopustil skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, čím spáchal priestupok podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, a preto správne orgány postupovali správne, keď mu za uvedené porušenie právnej povinnosti uložili pokutu podľa § 50 ods. 2 zákona o priestupkoch.

6. Proti tomuto rozsudku podal žalobca prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu v

zákonnej lehote odvolanie, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania. Žalobca v odvolaní uviedol, že jeho manželka sice je zapísaná ako výlučná vlastníčka nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX, avšak s poukazom na ustanovenie § 143 Občianskeho zákonníka ide o nehnuteľnosti patriace do ich bezpodielového spoluvlastníctva. Konštatovanie krajského súdu o neexistencii právneho vzťahu žalobcu k nehnuteľnostiam je preto v rozpore s reálnym skutkovým a právnym stavom. Aj v prípade, že by predmetné nehnuteľnosti patrili do výlučného vlastníctva jeho manželky, žalobca zastáva názor, že inštitút krajnej núdze bol ako blízka osoba oprávnený realizovať. Žalobca konal výlučne v súlade s ustanovením § 2 ods. 2 písm. a/ a b/ zákona o priestupkoch, nakoľko odvracal priamo hroziaci útok resp. nebezpečenstvo záujmu chránenému zákonom, ktorým vlastnícke právo nepochybne je a zároveň poukázal na to, že následok konania žalobcu nebol rovnako závažný ako následok, ktorý ohrozil. Opätovne zdôraznil, že k uzamknutiu brány došlo zo strany J. R. bez akéhokoľvek právneho dôvodu, nakoľko ani on ani spoločnosť PEMAGRO, s.r.o. nevlastní nehnuteľnosti, na ktorých je vstupná brána areálu bývalého poľnohospodárskeho družstva postavená, pričom aj za predpokladu, ak by na strane J. R. bol daný dôvod vo forme vlastníctva oplatenia predmetného areálu, takýto výkon vlastníckeho práva je potrebné považovať za jeho zneužívanie na ujmu práv žalobcu a jeho manželky. Zároveň poukázal na skutočnosť, že vzniknutú situáciu nemohol riešiť iným spôsobom a preto realizoval svoje právo vstupu na pozemok svojpomocou v súlade s ustanovením § 6 Občianskeho zákonníka. S poukazom na vyššie uvedené mal žalobca za to, že správne orgány svojou rozhodovacou činnosťou poskytujú ochranu protiprávnemu stavu.

7. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné priznať úspech.

9. Podľa § 491 ods. 1 zákona NR SR č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti O.s.p. pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Podľa § 492 ods. 2 S.s.p. odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

11. V správnom súdnictve prejednávajú sudy na základe žalôb prípady, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu (§ 247 ods. 1 O.s.p.).

12. Podľa § 250i ods. 3 O.s.p. na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia.

13. Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

14. Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo

ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

16. Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o priestupkoch, za priestupok možno uložiť pokutu.

17. Podľa § 50 ods. 1 zákona o priestupkoch, priestupku sa dopustí ten, kto úmyselne spôsobí škodu na cudzom majetku krádežou, spreneverou, podvodom alebo zničením alebo poškodením vecí z takého majetku, alebo sa o takéto konanie pokúsi.

18. Podľa § 50 ods. 2 zákona o priestupkoch, za priestupok podľa odseku 1 možno uložiť pokutu do 331,- €.

19. Podľa § 51 zákona č. 372/1990 Zb., ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní (zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní - ďalej len „správny poriadok“).

20. Podľa § 70 ods. 2 zákona o priestupkoch, ak škoda a jej výška bola spoľahlivo zistená a nebola dobrovoľne nahradená, uloží správny orgán páchatel'ovi priestupku povinnosť ju nahradiť; inak odkáže poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na súd alebo na iný príslušný orgán.

21. Podľa § 73 ods. 2 zákona o priestupkoch, obvinený z priestupku má právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam, ktoré sa mu kladú za vinu a k dôkazom o nich, uplatňovať skutočnosti a dôkazy na svoju obhajobu, podávať návrhy a opravné prostriedky. K výpovedi ani k priznaniu ho nemožno donucovať.

22. Podľa § 3 ods. 1 správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

23. Podľa § 3 ods. 5 správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

24. Podľa § 32 ods. 1 správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav vecí a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

25. Podľa § 34 ods. 5 správneho poriadku, správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

26. Podľa § 35 ods. 1 správneho poriadku, každý je povinný vypovedať ako svedok; musí vypovedať pravdivo a nesmie nič zamlčať.

27. Podľa § 46 správneho poriadku, rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu vecí a musí obsahovať predpísané náležitosti.

28. Odvolací súd po oboznámení sa s obsahom administratívneho a súdneho spisu konštatuje, že vo vzťahu k porušeniu práva žalobcu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu a na zdôraznenie jeho správnosti dopĺňa nasledujúce dôvody (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

29. Pre naplnenie znakov skutkovej podstaty priestupku proti majetku je potrebné kumulatívne splnenie podmienok viažucich sa na subjekt (páchatel' priestupku), subjektívnu stránku (pri priestupku proti majetku sa vyžaduje úmyselné zavinenie), objekt, t.j. vlastníctvo, resp. cudzí majetok (bez ohľadu na

druh a formu vlastníctva) a objektívna stránka (konanie, ktorého sa dopustil žalobca spáchaním priestupku proti majetku tým, že úmyselne spôsobil škodu na cudzom majetku). Podľa názoru odvolacieho súdu v predmetnej veci možno skonštatovať splnenie týchto podmienok, keďže v konaní bolo dostatočne preukázané, že skutok spáchal žalobca (k čomu sa žalobca priznal a uvedené je potvrdené aj výpoveďami svedkov). Rovnako je nepochybné, že žalobca sa dopustil tohto konania úmyselne, pričom si bol vedomý, že spôsobuje škodu na majetku, ktorý mu nepatrí. Pokiaľ žalobca namietal, že vstupná brána sa nachádza na účelovej komunikácii, ktorá nepatrí J. R. (poškodenému), táto skutočnosť nemení nič na tom, že došlo k poškodeniu majetku, ktorý nie je vo vlastníctve žalobcu. Odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že žalobcom namietané nejasnosti týkajúce sa usporiadania vlastníckych vzťahov v rámci predmetného areálu nebolo možné v správnom konaní posudzovať, nakoľko tieto otázky patria do výlučnej právomoci súdov.

30. K odvolacej námietke žalobcu týkajúcej sa splnenia podmienok krajnej núdze je potrebné uviesť, že podstata krajnej núdze spočíva v tom, že pri nej dochádza k stretu dvoch záujmov chránených zákonom, pričom jednému z nich hrozí porucha (tzv. chránený záujem), ktorá môže byť odvrátená len poruchou druhého záujmu (tzv. obetovaný záujem). Posudzovanie taxatívneho splnenia ďalších princípov krajnej núdze, a to princípu proporcionality a princípu subsidiarity príslušnými správnymi orgánmi, respektíve súdmi v rámci súdneho prieskumu, prichádza do úvahy až po ustálení, že v konkrétnom prípade záujmu chráneného zákonom, nebezpečenstvo bezprostredne hrozilo. Existencia nebezpečenstva priamo hroziaceho záujmu chráneného zákonom, prípadne zdanlivá existencia takéhoto nebezpečenstva však sama o sebe ešte nezabavuje obvineného zodpovednosti za stíhaný priestupok. Odvolací súd zastáva názor, že samotným znemožnením vjazdu dopravných prostriedkov do areálu na nehnuteľnosti vo vlastníctve manželky žalobcu bezprostredne nehrozilo nebezpečenstvo dotknutému záujmu, a teda nebola splnená kľúčová podmienka krajnej núdze. Táto skutočnosť (znemožnenie vjazdu do areálu) ešte žalobcu neoprávňovala svojpomocne vstúpiť na predmetné nehnuteľnosti. Navyše žalobca pristúpil k preštieknutiu zámku bez toho, aby využil akékoľvek zákonné prostriedky na uplatnenie svojich resp. majetkových práv jeho manželky. Pokiaľ sa žalobca odvolával na rozhodnutie o predbežnom opatrení je potrebné uviesť, že predmetné uznesenie nebolo vydané v prospech žalobcu ale jeho manželky, ktorá by sa mohla domáhať súdneho výkonu tohto rozhodnutia. Záverom odvolací súd považoval za potrebné dodať aj to, že prípadné občianskoprávne nároky účastníkov konania titulom náhrady škody, je možné uplatniť si súdnou cestou v občianskom súdnom konaní v zmysle § 3 O.s.p.. Práve občianske súdne konanie je jednou zo záruk zákonnosti a slúži na jej upevňovanie a rozvíjanie, pričom každý má právo domáhať sa na súde ochrany práva, ktoré bolo ohrozené alebo porušené.

31. Najvyšší súd Slovenskej republiky považujúc rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ako aj prvostupňového správneho orgánu za zákonné, vydané na základe spoľahlivo a náležite zisteného skutkového stavu, vyhodnotiac námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, potvrdil rozsudok krajského súdu ako vecne správny vo výroku podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. a § 219 ods. 1 O.s.p..

32. Z vyššie uvedených dôvodov mal odvolací súd za to, že krajský súd nepochybil, ak žalobu v súlade s ust. § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 a s § 246c ods. 1 O.s.p. potvrdil.

33. O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ustanovenia § 250k ods. 1 O.s.p., v spojení s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ustanovenia § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.. Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že žalobca v odvolacom konaní úspech nemal a žalovanému náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

34. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.